

2) При отрицателен отговор на въпрос 1:

- а) Трябва ли член 49 ДФЕС (предишен 43 ДЕО) да се тълкува в смисъл, че не допуска национална разпоредба като член 4 от Наредбата от 2002 г., според която с някои изключения предвидените в Наредбата минимални ставки за дейности по проектиране и контрол на архитектите и инженерите са задължителни и споразумения за плащане на хонорар под минималните ставки в договори с архитекти и инженери са недействителни, респ. че такава национална разпоредба представлява нарушение на член 49 ДФЕС (предишен член 43 ДЕО)?
- б) При утвърдителен отговор на предходния въпрос: следва ли от едно такова нарушение, че в рамките на текущо съдебно производство между частноправни субекти националните разпоредби относно задължителни минимални ставки (в случая: член 4 от Наредбата от 2002 г.) вече не следва да се прилагат?

(¹) Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно услугите на вътрешния пазар (ОВ L 376, 2006 г., стр. 36; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 58, стр. 50).

Преюдициално запитване от *Verwaltungsgericht Wiesbaden* (Германия), постъпило на 7 септември 2021 г. — FT/Land Hessen

(Дело C-552/21)

(2022/C 2/22)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Страни в главното производство

Жалбоподател: FT

Ответник: Land Hessen

Встъпила страна: SCHUFA Holding AG

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 77, параграф 1 във връзка с член 78, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета (Общ регламент относно защитата на данните, наричан по нататък „ОРЗД“) (¹) да се тълкува в смисъл, че резултатът, за който надзорният орган информира субекта на данни,
 - а) има характер на решение по петиция, в резултат на което съдебният контрол върху решение на надзорен орган по жалба съгласно член 78, параграф 1 от ОРЗД се ограничава основно до това дали органът е разгледал жалбата, извършил е надлежна проверка на нейния предмет и е информирал жалбоподателя за резултата от проверката,или
 - б) трябва да се счита за административно решение по същество, в резултат на което съдебният контрол върху решение на надзорен орган по жалба съгласно член 78, параграф 1 от ОРЗД води до необходимостта решението по същество да бъде разгледало в цялото свое съдържание от националния съд, като в отделни случаи — например в случай че правото на преценка е сведено до нула — надзорният орган може също да бъде задължен от националния съд да предприеме конкретна мярка по смисъла на член 58 от ОРЗД?
- 2) Съвместимо ли е с членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз от 12 декември 2007 г. (наричана по-нататък „Хартата“, ОВ С 202, 2016 г., стр. 389) съхранение на данни от частна агенция за събиране на икономическа информация, в която се извършва съхранение на лични данни от публичен регистър като „националните бази данни“ по смисъла на член 79, параграфи 4 и 5 от Регламент (ЕС) 2015/848 (²), без да е налице конкретна причина, за да може да бъде предоставена информация при поискване?

- 3) Допустими ли са по принцип частни паралелни бази данни (по-специално бази данни на агенция за събиране на информация), които се създават наред с държавните бази данни и в които данните от държавните бази данни (в случая публикации за несъстоятелност) се съхраняват за по-дълъг период от регламентирания в тясната рамка на Регламент (ЕС) 2015/848 във връзка с националното право, или от правото „да бъдеш забравен“ съгласно член 17, параграф 1, буква г) от ОРЗД следва, че тези данни трябва да бъдат изтрети, ако
- а) е предвиден срок за обработване на данните, който е идентичен с този на публичния регистър,
- или
- б) е предвиден срок за съхранение на данни, надхвърлящ срока за съхранение на данни, предвиден за публични регистри?
- 4) Доколкото член 6, параграф 1, първа алинея, буква е) от ОРЗД се разглежда като единствено правно основание за съхранение на данни от частни агенции за събиране на икономическа информация по отношение на данните, съхранявани и в публични регистри, трябва ли да се приеме, че такава агенция има законен интерес, дори ако тя получава данните от публичния регистър, без да е налице конкретна причина, с цел тези данни да са на разположение при поискване?
- 5) Могат ли кодексите на поведение, които са одобрени от надзорните органи в съответствие с член 40 от ОРЗД и предвиждат срокове за проверка и заличаване, надхвърлящи сроковете за съхранение на публичните регистри, да премахнат предписаното от член 6, параграф 1, първа алинея, буква е) от ОРЗД претегляне?

- (¹) Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1).
- (²) Регламент (ЕС) 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година относно производството по несъстоятелност (ОВ L 141, 2015 г., стр. 19).

Преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam (Нидерландия), постъпило на 14 септември 2021 г. — Европейска заповед за арест срещу X; друга страна в производството: Openbaar Ministerie

(Дело C-562/21)

(2022/C 2/23)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Amsterdam

Страни в главното производство

Европейска заповед за арест срещу: X

Друга страна в производството: Openbaar Ministerie

Преюдициален въпрос

Какъв критерий следва да приложи съд, който трябва да се произнесе по изпълнението на европейска заповед за арест за целите на изпълнението на влязла в сила присъда, с която се налага наказание лишаване от свобода или мярка, включваща лишаване от свобода, когато разглежда въпроса дали в издаващата държава членка правото на предварително създаден със закон съд е нарушено в наказателното производство, вследствие на което е постановена осъдителна присъда, при положение че в тази държава членка не е налице ефективно средство за съдебна защита срещу евентуално нарушение на това право?